

SZEPLŐTELEN FOGANTATÁS NAPJÁRA

Ünnepeljük az Isteni Szeretet Csodáját!

(A megcsillagozott idézetek hovatarozása az írás végén jelölt)

Minden Mária ünnepünk különleges valamiért, és mindegyiknek külön története van. Érdekes a kialakulása, mit mondott a Szűzanya, milyen „minőségében” jelentkezett; ki, mikor, hol hirdette ki, hogyan fogadták el, hogyan lett belőle dogma, stb. --- Szeplőtelen fogantatás napján sokszor Mária „igenjét” idézi a liturgia, azt az „igent”, amivel a Szentlélek által az édes Üdvözítőt magába fogadta úgy, mint bűn nélküli lélek.

És ennek megfelelően a festők is leginkább azt a valóban szép képet tárlják elénk, amikor már a Templom szüzei közé belépni készülő Máriát Szent Anna tanítja, esetleg Joachim is velük van.

(Az itt közölt kép többet mutat a szokásosnál, azért választottam ezt.)

Az Isteni Küldöttnek, Gábriel Arkangyalnak a kérdésére adott válasz már a második „igen” volt Mária „Három IGEN”-je közül. Az „Első Igen” sokkal, sokkal korábban hangzott el!...*

Az alábbiakban a szokásos gondolkozástól továbblépve arról a misztikus valóságról lesz szó, melynek csodáját az Isteni Szeretet apránként – hogy képesek legyünk felfogni azt – elénk tárja... Nem öncélú az eltérés, mert már ismert dolgoknak az Úr útmutatása szerinti összekapcsolásáról van szó, mely által a lélek jobban rányílhat Isten Tervének csodájára, és egy kicsit többet felfoghat belőle.

Amikor pedig az ünnepre adott gondolatok sorait olvassuk, ne feledjük: amikor az Úr tanít vagy diktál, mint azt V. Máriának is tette, semmit, egyetlen mondatot, szót sem mond hiába vagy feleslegesen!

Ünnepeljük tehát EGYÜTT az Isteni Szeretet Csodáját: Szeplőtelen Fogantatás Ünnepét!

Amikor a Teremtő Isten elhatároz valamit, és az Ő „LEGYEN” Szavával elindítja a Teremtést, akkor Akarata a dolgok megfelelő sorrendjében kibomlik és megvalósul a világban.

*Az Öröktől Létező Fiú, Jézus szavai: „A határtalan Jóságnak nincsenek korlátai a „jóság” gyakorlásában. ... Az eszköz: Én vagyok. Szükség volt azonban egy olyan közvetítő eszközre, amely biztosítani tudta a Kiválasztott Eszköz működésbe lépését. ... Nem maradhattam csak Lélek, testté kellett válnom, hogy megváltsam az emberi testet. ... Megnemesíteni annyira, hogy sok évszázaddal előbb juthasson a Mennyekbe. Mert a test, amelyben a lélek lakozik, Isten Mesterműve, és mint ilyennek, helye a Mennyekben van. De ahhoz, hogy testté váljak, Nekem is szükségem volt Édesanyára...”****

Mikor az Atyai Terv Szava – hogy Szent Fiát a Földre küldje – a Mennyben elhangzott,

A Titkok titka, a Szeretet legmélyebb Lényege, az Isteni Szív lángolva kinyíltott.

Teremtői Hatóerejével egy Szűzi Lilioméletet a Szentlélek a Földön elindított,

És az Istenanya csodás, védett rejtettségben Szeplőtlenül Fogantott.

E fehér Rózsabimbó szelíd és türelmes volt, az Alázat Maga,

Földi életéhez nevét az Úr adta:

Mária.

Az Isteni Terv minden részlete kidolgozott.

Mária szülei, Anna és Joachim már idősödő emberek voltak, és ők ketten tiszta, mély szeretetben éltek, de hosszú ideje várakoztak már a gyermekáldásra. (Abban az időben az izraeli nép bűnösnek tekintette azt az asszonyt, akinek méhét nem áldotta meg az Úr utóddal. De Joachim soha nem bántotta ezért Annát, annál sokkal jobban szerette őt. Együtt viselték a „szégyent”, megbélyegzettségüket.)

Ezért évente felzarándokoltak Jeruzsálembe Názaretből – és nem csak sátoros ünnepen –, hogy az Úr Templomában, a Frigyláda előtt könyörögjenek Áldásért.

Így történt ez akkor is – Mária fogantatása előtt –, Anna csodálatos álma után.

A Templomban mindketten hosszan imádkoztak. Joachim bent a Szentély belsejében, ahová nők nem léphettek, Anna kívül, az asszonyoknak fenntartott helyen.

*És amikor az Atya Akarata,
 és egy könyörgő tiszta emberlélek szándéka találkozott,
 Az Égi Otthonban egy Alázatos Lélek Igenje elhangzott!
És ez volt az Első IGEN, mit a földi világban senki sem tudott!
 „Mária Igenje a Végtelen Szeretet leghatalmasabb Titka,
 Isten kifürkészhetetlen, Szent Szívének Megnyílása.
 Mérheterlen a szembeforduló gőg fájó lelki ára,
 Helyrehozni csak Maga a Bölcsesség tudja.
 S Lángoló Szíve a Leghatalmasabbnak,
 Tűzcsóvjára a Magasságbeli Úrnak,
 A Mindenség Szent Anyja,
Megszentelt Szava kimondja
A Megváltó első IGENT
 Isten Akaratára!
 S a Menny Királynője
 A földi emberlélet
 Felvállalja!
 Alleluja!”*

*

Később Anna egy gyönyörű várakozási hála-imában énekelte meg az akkor történeteket, és bizonyosságát, hogy imája meghallgatást nyert: „Áldott legyen az Úr, a Mindenható Úr, Aki Dávid nemzetségét Magáénak választotta! Áldott legyen az Úr Neve! Az öreg fán friss ágat fakasztva boldoggá tett. Reménységem a Fény ünnepén fakadt, és most az illatos Nizámkor fakadt virágba. Testem olyan, mint a mandula, mely tavasszal hozza virágát. Mert íme, érzem, amint érik bennem az első gyümölcs illatos rózsza képében, édes gyümölcsökkel egybe vált termővé ágam. Csillag szállt testembe, s a Csillag képében ártatlan magzat él. Igen, ő bennem él, és elhozza szülei házába az örömet. Áldott legyen az Úr, Aki megkönyörült nyomorúságomon. Áldott Ő, aki fényességével üzent: „Méhedbe fényes csillagot fogadsz!” Áldott, ezerszer áldott legyen Ő, és legyen Övé méhemnek gyümölcse, legyen Övé, Aki az Első és a Végső, legyen ajándék az Úrnak Ő, aki a szent, aki a tiszta, aki örömet és békességet hoz a földre, mert hasonlatos leszen az Úrhoz. Repülj kezem, szódd fürgén a vásznat, hiszen ez már az övé lesz, aki bennem él és eljövendő. Szívem, boldog szívem, zengj harsány hozsannát az Úrnak!”
 – És Joachim akkor lép be, amikor Anna már negyedszer kezdi el himnuszát.”

Anna visszaemlékezett, és férjét is visszaemlékeztette az utolsó Jeruzsálemben töltött napokra:

„Emlékszel, az utolsó napon olyan intenzíven imádkoztam a Szentek Szentjéhez, amennyire azt a nők egyáltalán megközelíthetik. Emlékszel, már leszállt az est, de még mindig csak kábulásig ismételtettem könyörgésemet, és kértelek, még csak egy kicsit maradjunk... Nem, nem akartam addig távozni az Úr Házából, míg nem kapok ígéretet imáim meghallgatására. A Szentek Szentjét már befedte az est homálya, de én még mindig, lelkem minden erejét összeszedve kerestem a belső térben rejtőzködő Élő Istent, és igen, bevallom, kényszeríteni akartam, hogy teljesítse könyörgésemet! E pillanatban megláttam a fényt, amely szikraként pattant a homályból elő. Fényes volt, akárcsak a telihold, ám egészen más árnyalatú. Olybá tűnt, mintha a fény magába egyesítette volna a világ minden ékkövének és gyöngyének ragyogását. Mintha az égből az egyik legfényesebb csillag, melyen a kerubok lábai nyugszanak, kiobbant volna rendelt helyéről, és természetfölötti fényben felizzva megindult. Igen, áthatolt a Szentély függönyén, biztosan láttam, hogy a Szent függöny mögül jött. A Szentek Szentjéből e mennyei tűz villámnál is sebesebben felém tartott, miközben fülemben ének csendült: „Teljesítem, amit kértél!” Ezt jelenti hálaadásomban az a kifejezés, hogy „csillag szállt testembe”. Ma már tudom, nem reményeimben, nem is álmaimban, hanem valóságosan. Ó, Joachim, milyen új csodákat fog még számunkra elhozni ez a gyermek, aki a Fény ünnepén fényként jelent meg e Szentélyből...”
 „Máriának fogjuk nevezni, ő lesz a Csillag, amely a tenger fölött ragyog. Ő lesz a mi boldogságunk, méltó lesz névadójához, ** Izrael első hősie asszonyához. Soha, de soha nem fog vétkezni az Úr ellen, csakis Neki fog himnuszt énekelni, hiszen már születése előtt felajánlottuk az Úrnak...” **

Figyeljünk csak föl erre a gondolatra, milyen csodálatos prófécia! Messzire, egészen messzire mutató: Kezdetre és végre egyaránt!

Szűzanya Mária, Aki emberként, főleg gyermeklánycént semmit nem tudott önmagáról - nem tudta, hogy milyen, szinte hihetetlen küldetést szánt neki a Legszentebb Akarat, mégis érezte mindezt, mert amikor már fiatal kislánycént a Templom szüzei között nevelkedett, szerelmes szavaival így imádkozott:

„Mint csillag fénye tiszta forrás felett, oly mélyre hatol szívembe a fény. Velem van már születésem percétől. Lágyan, szeretettel vezet minden utamon. Dal fakad a szívem mélyéből. Ugyan, honnan tanultam? Ember ezt nem értheti soha. Mert a Legszentebb szól hozzám e dalban. Nézem és nézem az én fényes csillagomat, s tudom, hogy az egész földön semmi se lehet számomra oly drága, ily kedves, mint ez az édességes fény, mely egyedül az enyém.

*Tudom, a mennyek magasságából hoztál el, Csillagom, és anyaméhben adtál nekem otthont. S mióta megszülettem, bennem élsz, Csillag... ”***

Régi próféciaik kíváncsok Mária ajkára, miközben Ő volt a legtökéletesebb ember, Aki méltó volt a Világ Üdvözítőjét Magába fogadni. És Ő nem tudott semmit önmagáról! Nem tudott semmit arról a félelmetes, de gyönyörű, mélységesen fájdalmas, mégis dicsőséges Küldetésről, mely az Atya Tervében róla szerepelt! Pontosabban ismerte e próféciát, hiszen tanulta, hitte is, de Önmagával nem hozta összefüggésbe!

Nem emlékezett az Égi Otthonban tett első, „lelki IGEN”-jére sem, egyszerűen csak imádkozott Istenét, szerette Hazáját, és hön óhajította, hogy olyan engedelmes és alázatos tudjon lenni, hogy elősegíthesse a Várva Várt Üdvözítő megszületését, Aki végleg Istenhez kapcsolja népét!

Teljes lényével akarta szolgálni a Világteremtő Istent, aki elküldi a Megváltót!

A Végtelen Isten minden gondolatában Végtelen. Így az Ő titkos Választottjának – mint emberléleknek – sem árult el semmit az Ő Isteni Tervéből, csupán Szeretetével vonzotta Magához lelkét, mert az embernek adott szabad akarat sehol, semmilyen ponton nem sérülhetett! Isten nem hágja át, nem gyengíti az Önmaga által adott Törvényeket!

Az Úr megvárta, míg Mária kimondta a „Második IGENT”, és akkor „adott” némi információt a „jelenre” vonatkozólag, de semmit nem szólt a 30 évvel későbbi dolgokról, Szent Fia Keresztjéről. És főleg nem szólt az Úr arról a jövőről, ami a világ mostani helyzetét jelenti, és a Szűzanya „Béke Királynője vagy „Mindennépek Asszonya”, és még más egyéb címen betöltött szerepéről!

Szűzanya Mária soha nem tett mást, mint Istent Imádkozva élte meg a pillanatot és a helyzetet, amibe a Végtelenség Ura helyezte Őt. Ezzel a bölcsességgel, alázattal, Istenre való ráhagyatkozással és lelkierővel élte végig a földi életét, rámutatva a szeplőtlenség és a tisztaság hatalmas Életerejére! – Ez vezette Őt a Szent Kereszt lábánál kimondott Harmadik IGENHEZ, és ez avatta Őt Minden ember Édesanyjává.

Ő, Aki az Úr legtisztább Kiválasztottjaként jött a földre, ugyanilyen tisztasággal élte végig a földi életet is, és így Jézushoz hasonlóan, Társmegváltóként, „átnemesített” testével együtt mehetett vissza a Mennyei Országba!

És mostani folyamatos segítsége, bennünk és velünk betöltött Igaz Édesanyai szerepe által válik a Jelenések Könyvének Asszonyává, a Világ Győzelmes Királynője szerepének teljes és maradéktalan betöltésére!

Mindez tehát a „Szeplőtlenül Fogantatott” Szeretetének - és Irgalmának, rangjának, „címének” gyakorlatban bemutatott, valamint korokon átívelő szépséges Tanításának kezdeti mélysége...

Szívből kívánom: ahogy Édesanyánk 3 IGEN-je megvalósult az Ő életében, úgy valósuljon az meg a mi életünkben is. És ugyancsak szívből kívánom azt is, hogy az itt leírt sorok a Kisjézus születésével minden lélek mélyén tisztán és erősen fejtse ki hatását mindannyiunk szívében: saját magunk, családjunk, minden szerettünk, Hazánk, Európa és az egész föld minden emberlelkének megmentéséért!

E szavak nyitott szívünkbe való befogadása legyen Karácsonyi Ajándék Urunknak és a Szűzanyának, és e sorok kibomlása legyen Hitet, Reményt és megerősített Szeretetet hozó Ajándék nekünk, hogy a magunk 3 Igenjét megvalósíthassuk! Ámen.

Szeretettel lejegyezte: M.G.Mária
2015. 12. 08.

A csillaggal jelölt idézetek:

* E honlap „IX. VERSES IMÁK” rovatában, 2010.12.08. dátummal

** Minden 2 csillaggal jelzett idézet Valtorta Mária 10 kötetes „Evangéliumi” művéből, I. kötet, ELSŐ részből való

*** E honlap „VI. Szent Korona...” – „LÁTOMÁS STENI SUGALLATRA” => „I. Az Isteni Hármasság”

** Egy helyen van 2 „kék” csillag => Áronnak és Mózesnek nővérét hívták Máriának, őrá utal Anna a névadásnál.